

Ez kapitola 31.

[1] Jedenáctého roku v třetím měsíci, prvního dne toho měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, řekni faraónovi, králi egyptskému, i jeho hlučícímu davu: Komu se podobáš ve své velikosti? [3] Hle, Ašúr byl jako cedr na Libanónu, krásně rozvětvený, vrhající hluboký stín, vysokého vzrůstu, jeho vrcholek byl mezi košatými korunami. [4] Vody mu daly velikost, propastná tůň ho vyhnala do výše, její proudy protékaly kolem místa, kde byl vysazen; své potůčky vysílala ke všem stromům pole. [5] Proto se svým vzrůstem vynášel nad všechny stromy pole, jeho větve se rozrostly, ratolesti se prodloužily díky hojným vodám, když vyrůstal. [6] V jeho větvích hnízdilo kdejaké nebeské ptactvo, pod jeho ratolestmi se rodila kdejaká polní zvěř, v jeho stínu sídlily kdejaké početné pronárody. [7] Byl krásný svou velikostí a délkou svého větvoví, neboť zakořenil u hojných vod. [8] Nepřesahovaly ho cedry v zahradě Boží, cypřiše se nevyrovnaly jeho větvím, platany nebyly jako jeho ratolesti. Žádný strom v zahradě Boží se mu krásou nevyrovnal. [9] Krásným jsem jej učinil množstvím jeho větvoví, záviděly mu všechny stromy Edenu, které byly v zahradě Boží." [10] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Protože se vynáší svým vzrůstem, vyhnal totiž svůj vrcholek mezi košaté koruny a pro jeho výšku se pozdvihlo jeho srdce, [11] vydám jej do rukou samovládce nad pronárody a ten s ním naloží podle své z vůle; zapudím ho. [12] Cizáci, nejkrutější z pronárodů, ho vytnou a odvrhnou. Jeho větvoví padne na hory a do všech údolí. Jeho ratolesti se roztříští a padnou do všech řečišť země. Všechny národy země vystoupí z jeho stínu a odvrhnou ho. [13] Až padne, usadí se na něm kdejaké nebeské ptactvo, mezi jeho ratolestmi bude kdejaká polní zvěř. [14] Aby se žádný strom u vod nevynášel svým vzrůstem a nevyháněl svůj vrcholek mezi košaté koruny, aby se žádný mohutný strom nestavěl svou výškou nad ostatní stromy napájené vodami, budou všichni vydáni smrti, do nejhlubších útrob země, mezi lidské syny, k těm, kdo sestupují do jámy." [15] Toto praví Panovník Hospodin: "V den, kdy sestoupí do podsvětí, zavřu nad ním propastnou tůň a způsobím, aby truchlila, zadržím její proudy, hojné vody budou zastaveny. Zármutkem nad ním sklíčím Libanón a všechny stromy pole pro něho povadnou. [16] Hřmotem jeho pádu otřesu pronárody, až jej srazím do podsvětí s těmi, kdo sestupují do jámy. V nejhlubších útrobach země se potěší všechny stromy Edenu, vše výborné a líbezné, co bylo na Libanónu, co bývalo napájeno vodou. [17] Také ti, kdo byli jeho paží, ti, kdo přebývali v jeho stínu mezi pronárody, sestoupí spolu s ním do podsvětí ke skoleným mečem. [18] Kterému ze stromů Edenu ses podobal slávou i velikostí? Se stromy Edenu budeš sražen do nejhlubších útrob země, mezi neobřezance, budeš ležet mezi skolenými mečem. Tak dopadne farao i celý jeho hlučící dav, je výrok Panovníka Hospodina."